

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.071/2011/5. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Prágai Gabriella ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Király László ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. december 14. napján kelt 1.P.20.682/2010/16. számú ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 300.000 (Háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 600.000 (Hatszáz ezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek testvérek. A felperes, mint kölcsönadó és az alperes, mint adós között 2007. augusztus 10. napján kölcsönszerződés jött létre. A felperes a **(M. Kft)**-től felvett pénzből 2007. augusztus 10. és 2007. szeptember 14. napja között hat alkalommal felvett, összesen 10.000.000 Ft-ot folyósított az alperesnek oly módon, hogy a pénzáradást a peres felek édesapja - aki szintén tagja a **(M. Kft)**-nek - bonyolította le. Az alperes vállalta, hogy a kölcsön összegét a **(település neve, utca, házszám)** alatti ingatlana eladásakor, de legkésőbb 2008. december 20. napjáig

visszafizeti a felperesnek. Az alperes a kölcsön összegét nem fizette meg a felperesnek.

A felperes kereseti kérelmében 10.000.000 Ft és ezen összeg után 2008. december 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezen túlmenően állította, hogy 2007. szeptember 24. napján is létrejött a felek között egy kölcsönszerződés, amely tartozás azonban még nem járt le. Erre figyelemmel kérte, hogy a bíróság a Pp. 123. §-a alapján állapítsa meg, hogy az alperesnek további 10.000.000 Ft összegű tartozása is fennáll a felperes felé.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a peres felek között kölcsönszerződés soha nem jött létre, a 10.000.000 Ft-ról szóló kölcsönszerződést valóban aláírta édesapja kérésére, de pénzt ennek fejében nem vett át. Hivatkozott arra is, hogy a házuk felújításának, átalakításának pénzügyi fedezete más forrásból biztosítva volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 10.000.000 Ft és járulékai, valamint perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan - arra hivatkozással, hogy a megállapítási kereset szükségképpen előfeltételei nem állnak fenn - a keresetet elutasította. A felmerült bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a peres felek közötti kölcsönszerződés létrejöttét az alperes által sem vitatottan aláírt teljes bizonyító erejű magánokirat alátámasztja, míg a kölcsönszerződés alapján a pénz folyósítását **(tanú 1.), a (M. Kft) könyvelője, (tanú 2.), a (M. Kft) pénztárosa, (tanú 3.) a (M. Kft) főkönyvi könyvelője tanúvallomása, (tanú 4., a peres felek édesapja)** Csongrád Megyei Bíróság 7.P.20.455/2009. számú eljárásban előterjesztett ellenkérelme, továbbá **(tanú 4., a peres felek édesapja), (tanú 5.) és (tanú 6.)** jelen eljárásban tett tanúvallomása és a peres felek előadásai mérlegelésével meg lehetett állapítani. A felmerült bizonyítékokat összegezve és értékelve akként foglalt állást, hogy a peres felek között a csatolt okiratban foglalt tartalommal a kölcsönszerződés létrejött, a kölcsön összege pedig a felperes részéről az alperesnek édesapjuk útján átadásra került. A felperes előadását alátámasztották a **(M. Kft)** tagi kölcsön nyilvántartása, illetőleg a házipénztárból történt kifizetésekről szóló okiratok is. **(tanú 4., a peres felek édesapja)** jelen eljárásban tett tanúvallomása ellentmondásossága miatt az alperesi előadás alátámasztására nem volt alkalmas, és az alperes azt sem tudta megfelelően bizonyítani, hogy a felvett kölcsön híján más forrásból fedezte a családi házuk felújítási, átalakítási költségeit. A lefolytatott tanúbizonyítás, illetőleg csatolt okirati bizonyítékok alapján ugyanis az volt megállapítható, hogy az alperesnek a nagyobb volumenű felújítási munkák lebonyolításához szükséges pénzeszközök nem álltak rendelkezésére. Az általa csatolt bankkölcsön szerződések mind a végleges használatba vételi engedély megszerzését követően keletkeztek, a befektetési jegyekben található pénzösszegek pedig a felújítás nagyságrendjét tekintve, annak finanszírozására nyilvánvalóan nem voltak elegendőek. Az alperes nyilatkozatával ellentétben az eljárás során **(tanú 4., a peres felek édesapja)** és **(tanú 5.)** is akként nyilatkoztak, hogy a felújítási munkák elvégzéséhez jelentős pénzeszközt bocsátottak az alperes rendelkezésére.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezéseinek megváltoztatását, ezen részben is a kereset elutasítását. Legfontosabb indokként arra hivatkozott, hogy maga a felperes nyilatkozott a Csongrád Megyei Bíróság előtti 7.P.20.455/2009. szám alatti perben úgy, hogy a peres felek között ténylegesen kölcsönszerződés soha nem jött létre. Ezen eljárásban a felperes szó szerint azt nyilatkozta, hogy **(tanú 4., a peres felek édesapja)** kérte meg őt, hogy adjon kölcsönt. Hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.609/2009/5. számú ítéletére, amelyben a bíróság kifejtette, hogy a felek között nem kölcsönszerződés jött létre, hanem bonyolult gazdasági elszámolás. Hivatkozott arra is, hogy a perben meghallgatott tanúk előtt az alperes a kölcsön felvételéről soha nem beszélt. Amint azt a Szegedi Ítéltábla korábbi perben hozott jogerős ítélete és a tanúvallomások is alátámasztják, a peres felek a **(M. Kft)** pénzügyeit saját céljaik érdekében használták fel. Változatlanul hivatkozott arra, hogy okiratokkal bizonyította azt is, hogy a kölcsönszerződések időpontjában az építkezés nem folyt, és ahhoz nagyobb pénzeszközök nem kellettek. A csatolt okiratok igazolják a felújítás költségeinek fedezetét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a meghallgatott tanúk vallomásai a felperesi előadást támasztották alá, valamennyien tudták, hogy az alperes részére a ház felújítására, átépítésére nyújtotta a kölcsönt a felperes. Korábban a peres felek édesapja már több ízben adott pénzt az alperesnek, azonban miután **(tanú 4., a peres felek édesapja)** tagi kölcsöne már elfogyott, ezért arra kérte a felperest, hogy ő is nyújtson kölcsönt az alperesnek. Miután **(tanú 4., a peres felek édesapja)** egy levélben a fia részére úgy nyilatkozott, hogy ő vállalja, hogy helytáll a pénz visszafizetéséért, ezt az állítást hitte el a felperes, és ezért indította korábban apja ellen a pert a 10.000.000 Ft-os tartozás visszafizetése iránt. Hivatkozott arra, hogy a peres felek között semmilyen bonyolult elszámolási vita nincsen, az alperes a felperes által folyósított kölcsönt köteles visszafizetni. Tény, hogy az alperes építkezést folytatott, és az építkezés forrása kizárólag az apai pénz juttatás, illetve a felperesi kölcsön volt. Az alperesnek lényeges megtakarítása nem volt az építkezés megkezdésekor, melyet igazol, hogy a bankkölcsönt az alperes csak az építkezés befejezése után vette fel, 2009. májusában és novemberében. Maga az alperes is azt mondta, hogy ez a pénz a beköltözéshez kellett, illetve férje új vállalkozásához, nem pedig az építkezéshez. A meghallgatott tanúk mind alátámasztották, hogy tudtak a pénzkölcsönről, annak céljáról és formájáról, ezt igazolta **(tanú 6.)-nak**, a cég ügyvédjének a vallomása is.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a felmerült bizonyítékok helyes mérlegelésével megfelelő tényállást állapított meg, és abból megalapozott, helyes jogi következtetéseket vont le. A Csongrád Megyei Bíróság előtt 7.P.20.455/2009. szám alatt jelen per felperese és a peres felek édesapja között folyamatban volt perben tett felperesi előadásnak a jelen jogvita elbírálása szempontjából perdöntő jelentősége nincsen, ugyanis a

Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.609/2009/5. számú jogerős ítéletében jelen per felperese és a peres felek édesapja közötti jogvitában éppen e peres felek közötti kölcsön jogviszony hiányát állapította meg. Ezen peres eljárásban nem arról a kérdésről kellett állást foglalni,

hogy ha a felperes és édesapja között nem jött létre kölcsönszerződés, úgy tényleges kölcsönügylet a felperes és más között megvalósult-e, hanem kizárólag arról kellett döntést hozni, hogy a felperest a perben érvényesített jogcímen megilleti-e a követelés vagy sem. Mindebből következően a jogerős ítélet megállapításaival szemben a per során tett, de nem bizonyított felperesi nyilatkozatnak jelen peres eljárásra érdemi kihatása nem lehet. Megjegyzendő azonban, hogy a felperes mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési ellenkérelmében ésszerű magyarázatát adta annak, hogy miért volt édesapja nyilatkozata alapján abban a hiszemben, hogy a testvére, azaz jelen per alperese számára általa folyósított összeget édesapjuk fogja a felperesnek visszafizetni. A Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.609/2009/5. számú ítéletének indokolásából következik ugyan, hogy jelen per felperese és a peres felek édesapja között az ezen peres eljárásban tett felperesi előadással szemben egy bonyolult elszámolási jogviszony volt megállapítható, azonban ezen elszámolási jogviszonynak a jelen perben érintett felek egymás közötti jogviszonyára semmilyen kihatása nincsen. Az alperes ugyanis nem tagja a **(M. Kft)**-nek, nem érintett a felperes és a peres felek édesapja közötti elsősorban társasági jogi jellegű elszámolási jogviszonynak, így pusztán ezen elszámolási jogviszonyból adódóan az alperes nem szabadulhat az okiratokkal - az alperes által sem vitatottan - alátámasztott kölcsön kötelemből.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a peres felek közötti teljes bizonyító erejű magánokirattal is alátámasztott kölcsönügylet létrejöttén kívül bizonyítható az is, hogy a felperes a kölcsön folyósítási kötelezettségének is eleget tett oly módon, hogy a tényleges pénzáadásokat a peres felek édesapjának közreműködése mellett végezte el. A tanúvallomások a másodfokú bíróság álláspontja szerint is egyértelműen bizonyítják e megállapításokat. Azt ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes azon perbeli hivatkozását sem tudta bizonyítani, hogy a ház felújítási, átalakítási költségeinek fedezéséhez szükséges pénzt a kölcsönön kívül más forrásból biztosítani tudta, így ennek hiányában a felmerült bizonyítékok abban a tekintetben is megerősítik a kölcsönügylet létrejöttét, hogy az átadott kölcsönösszeg felhasználása ténylegesen az alperes ingatlanának felújítására, átalakítására lett felhasználva.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság helyesen megindokolt ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helyben hagyta. Az alperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült, és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló, ÁFA összeget is magában foglaló ügyvédi munkadíjból. Az alperes személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért peresztesége folytán az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/

bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Szeged, 2011. május 3. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró